

Grænserne for god advokatskik

Afformand for Advokatrådet Knud K. Damsgaard

I dette blad har Advokatnævnet valgt at offentliggøre den såkaldte EDC-kendelse i fuld længde.

Dette giver mig anledning til at tage to forhold op:

1. Advokatrådets indbringelse af sager for nævnet
2. En kommentering af EDC-kendelsen

I henhold til rpl. § 143 har Advokatrådet pligt til at føre tilsyn med advokater. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at rådet kan indklage en advokat for Advokatnævnet, hvis man mener, at advokaten ikke har handlet i overensstemmelse med de pligter, som stillingen medfører. Der er således ingen tvivl om, at rådet har bemyndigelsen til at tage sager op og måske ikke bare ret til – men pligt til – at reagere, når rådet finder, at regler om god advokatskik er tilsidesat.

Efter min opfattelse er det Advokatrådets opgave at medvirke til at afklare, hvor grænserne for god advokatskik er. Det betyder, at rådet undertiden må rejse sager, hvor man ikke er 100 procent sikker på, at Advokatnævnet vil komme til samme resultat som rådet. Og af hensyn til afgrænsningen af god advokatskik og af hensyn til tilliden til advokater kan det også være nødven-

digt for rådet at rejse sager, hvor den enkelte advokat, som sagen retter sig imod, måske kan føle det som en hetz.

Det er efter min opfattelse vigtigt, at rådet tør tage sådanne sager, også selvom man måtte komme i modsætningsforhold til gode kolleger. Jeg vil understrege, at når rådet beslutter sig for at rejse sådanne afgrænsningssager, har det intet at gøre med den enkelte advokat. Det sker alene af principielle årsager. Således var det også, da rådet indbragte den meget omtalte sag om tavshedspligt i forbindelse med PFA-sagen for nævnet, som ikke gav rådet medhold. Heller ikke denne sag havde på nogen måde til hensigt at genere den pågældende advokat.

Det er min opfattelse, at man også i tiden fremover vil se Advokatrådet rejse sager ved Advokatnævnet for at få afstukket grænserne for god advokatskik. Måske vil der endda være flere sager fremover, fordi der sker en hurtig udvikling i branchen også inden for forretningsmetoder. Og her kan det være nødvendigt at afsøge grænserne for god advokatskik.

I denne kategori falder den såkaldte EDC-kendelse,

som egentlig er en misvisende betegnelse, fordi selve kendelsen ikke har noget med ejendomsmæglerkæden at gøre, men alene vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de advokater, som har medvirket i samarbejdet, har overtrådt reglerne om god advokatskik.

Rådet diskuterede indgående ejendomsmæglerkædens testamentskoncept. Der var i rådet enighed om, at det var nødvendigt at rejse sagen ved Advokatnævnet mod de to advokatvirksomheder, som man med sikkerhed kunne fastslå deltog i samarbejdet. Advokatrådets beslutning om at rejse sag var alene begrundet i, at man fandt, at de pågældende advokatvirksomheder havde handlet i strid med reglerne om god advokatskik ved at indgå i dette samarbejde.

Uanset den debat, der har været ført i dagspressen, må det lægges til grund, at rådet rent faktisk har fået medhold i nævnet, som i utvetydige vendinger fastslår, at de pågældende medlemmers deltagelse i konceptet på flere punkter var i strid med god advokatskik. Der har derfor også i denne sag været en god begrundelse for at rejse sagen ved nævnet.

Af kendelsen kan man udlede, at de pågældende advokater, ved at deltage i konceptet uden at sikre sig at salærafregning over for klienten overholder de sædvanlige regler herfor, har overtrådt reglerne om god advokatskik.

Det er oplagt, at klienten skal kunne se, hvilken pris advokaten tager for at udarbejde et testamente. Det vil efter min mening i den konkrete sag betyde, at en afregning fra EDC-mæglerne må splittes op, således at man kan se både EDC-mæglerens honorar og advokatens honorar.

Nævnet slog endvidere fast, at det er i strid med god advokatskik, at advokaterne medvirker til et samarbejde, hvor klienter giver et generelt forhåndstilsagn om udlevering af fortrolige oplysninger i dokumenter med henblik på gennemførelse af en stikprøvekontrol, som foretages af personer, der ikke er omfattet af regler om tavshedspligt.

På den anden side må rådet også erkende, at vi ikke har fået ret på de punkter, der vedrører advokaters deltagelse i konceptet, idet der efter nævnets opfattelse ikke var risiko for krænkelse af uafhængighed eller der i øvrigt var tale om utilladeligt samarbejde eller kritisabel salærfastsættelse.

Det er derfor min opfattelse, at Advokatnævnet ved sin kendelse har fastlagt nogle væsentlige principper vedrørende aftalegrundlag, salærafregning og tavshedspligt, i de tilfælde hvor advokater agter at indgå eller indgår i et samarbejde med andre erhverv. Også af den grund var det berettiget at rejse sagen.

AIJA-kongres

Kongres i Edinburgh, 26. – 30. august 2003

AIJA, Association Internationale des Jeunes Avocats – Foreningen for Yngre Advokater under 45 år, afholder i år sin kongres i Edinburgh med start tirsdag den 26. august om aftenen og afslutning lørdag den 30. august.

Som vanligt rummer kongressen udover rig lejlighed til at træffe yngre advokater med en bred interesserens-fære mulighed for at deltage i en række seminarer, der organiseres af en del af de 18 arbejdskommissioner, som AIJA består af.

Programmet til kongressen og emnerne for working sessions kan ses på www.aija.org.

AIJAs danske forretningsudvalg, der består af alle danske AIJA-medlemmer, afholder orienteringsmøde om kongressen for såvel nuværende medlemmer som andre interesserede hos AIJAs danske nationale vicepresident, advokat Michael Vinther, Bech-Bruun Dragsted, Langelinie Allé 35, 2100 København Ø, tirsdag den 12. august 2003 kl. 16.30.

På mødet vil der være mulighed for på uformel basis at høre nærmere om AIJAs internationale arbejde og mulighederne for at deltage heri.

Tilmelding til mødet kan ske til michael.vinther@bechbruundragsted.com, hvor yderligere oplysninger ligeledes kan indhentes.